

A'

TSASZARI és KIRÁLYI FELSÉG'
ENGEDELMÉVEL.

Költ *Bétsben*, Szent Jakab-Havának (Július-
nak) 31-dik napján, 1792.

A' millyen szívbéli meg-illetődéssel vála-
meg *Frankfurt* Városa, ő Tsászári 's Királyi
Felségektől: szint' olyan örvendetességű
pompával fogadá Júliusnak 19-dikén *Moguntzia*
Városa, ezen, közönséges szerezetet,
és tiszteletet érdemlett Felségeket. Ugyan
az említett nap délután, a' *Prussziai* Király,
és Koronás Hertzeg is el-érkeztek *Mogunt-
ziába*, 's leg-ottan ő Tsász. 's Kir. Felsé-
gekhez vezettettek. — *Moguntziában* voltak
már akkor a' *Frantzia* Király' két testvér
Ötsei is, az úgy neveztetett *Monsieur*; és
Comte d' Artois (Artésiai Gróf). —

L

Hu.

Huszadikra oda ment *Koblentzből*, az uralkodó *Braunschweigi* Hertzeg is, a' ki kormányozza a' *Frantziákkal* hartzolandó *Prusszus* Seregeket. — Hivatalos vólt, a' mint írják, a' *Frantzia* Király is; de ő Felsége, kétségkívül, tsak otthonn maradt ez úttal *Párisban*.

Béts. A' múltt Vasárnap (Jul. 29 d. kén) reggel indúlt meg innen *Prága* felé. Nádor Ispány ő Kir. fő Hge. Rövid ideig való vólt itteni múlatása.

Pápa ő Szentségének, az idevaló Udvarnál lévő mostani Nuntziussa (Követe) Kardinális Gróf *Caprára* ő Eminentziája, már tsak valami egy hónapig fogja még viselni a' *Bétsi* Nuntziusságot. Helyébe, H. *Ruffó* küldetik, a' ki eddig a' *Florentziai* Udvarnál vólt Nuntzius.

M a g y a r O r s z á g.

Györről, Júliusnak 25-dikén.

„Egy közönséges Iró, kinek pennáját, Nemzete boldogsága vezérli, fel-keresi még Hazáján kívül is a' követésre méltó példákat, hogy azoknak, Nemzeti Nyelvén való megírásoknál fogva, által plántálja mintegy a' jó magot idegen Országokból is, szülőtte Földjére. El nem múlattya annyival inkább, közönségesekké tenni, az ollyatén nemes tselekedeteket, mellyek körülötte történnek a' Hazában; mert tudja, hogy mentől közelebbről valók a' példák, annál hathatóssabban indítanak azok a' követésre; 's tudja azt is, hogy a' nemes tselekedeteknek gyakorlása érdemelteti meg igazán Nemzetével

a'

a' *Nemes* nevezetet. — Imhol, kedves Hazámiai! Én is közlök az Urakkal egy nemes tselekedetet, még pedig *hazait* — hadd nevellye ez, a' *Magyar Hírmondó* betsét, és hafznát:

Győri Kánonok, és Sz. Adalbert' Prépostja, Fő-Tisztelendő Keltz Imre Úr' adakozóságáról, ha általlyában tesztek említést: úgy vélem, ez által nem irok újságot az Uraknak. Mert régen hirdetik már a' *Győri Szegények*, ezen jó szivü Méltóságok hozzájuk viseltető, igazán *Papi* indulatját; sőt még a' *Győri Megyének* határin kívül is áldja egy *Arva-Ház* — a' *Köszegi* — édes Atyai jóvóltát. Ezeknek szava, el-hatott, úgy itélem, az Urak' füleikbe is. E' folyó hónapnak 28-dikán, új remekjét adá Főtisztelendő, 's a' fő tiszteletet valósággal is érdemlő *Keltz Úr*, a' maga *Nemzeti-Lelküségének* — az az: a' köz-hafzonnak elő-mozdítására termett vóltának — egy olly *Fundátzió* által, mellynek tzéllya, a' *Haza' köz-bóldogsága*. Honnan áradhat ugyan is több jó a' *Hazába*, mint a' *Pap-nevelő Házakból*: ha azoknak, jó móddal való intézetjek vagyon? — Látván Főtisz. *Keltz Úr*, hogy a' *Győri Pap-nevelő Háznak* tsekély *Fundusa* vagyon: két ezer forinttal

szaporította annak tőke-pénzét; hogy ezen Hazafiúi áldozat által, az Institutum (Intézet) tőkéletesebbedését elkövetőlhessen. — — Bártsak minden Hazafiak, meggyőződnenek azon igazság felől: hogy csak úgy virágozhat valósággal a' Magyar Nemzet: ha a' köz-haszonra törekedő Lélek szállya-meg annak Tagjait közönségessen; 's el-üzi a' Magyar Földről, a' tsupán magának - valóságot, melly, pestise, minden Polgári Társaságnak.

Györi Anekdota.

Történt a' mostani Vásár' alkalmatosságával, hogy, a' mint bizonyos Kortsmáros bé akarta volna zárni éjszakára a' pintzét: egy Ország - kerülő kaptza - kötő Legényt sajdított - meg abban, kit is leg-ottan kézre kerítvén, más napra virradóra azon palotába vitette, melly a' vásári zshiványok' számára készítettett. A' kalitzkába szorúltt madár vátig szabódott (szabadkozott), hogy ő nem szokott hozzá az olly pompás hajlékban való lakozáshoz: ne tsinállyanak hát néki abba való bé-zárással kedvetlenséget. Hogy a' pintzében találtatott légyen: azt, úgy adta - elő, mint szerentsétlen esetet. Két garas volt t. i. az előtt való nap, a' mint mondotta. Karátsont kívánván ütni, meg-itta a' két garast, 's betsülettel gagyos (ittas) lett tőle, és zavarodott fővel bé-esett a' pintze' ablakán.

(E' bizony, csak ollyan forma menttség, mint az egyszerű Tzigányé; ki a' ló - lopás eránt kérdőre vonatván, így felelt: Tekintetes Urakok! A' mint ballagtam volna egy kes.

keskeny úton: keresztül állott előttem ez a' dög (a' ló). A' feje felé nem mertem menni, mert féltem, hogy meg-harap; a' fara felé pedig azért nem is közelítettem, mert tartottam tőle, hogy meg-rug. Mit vólt hát mit tennem? — Arra határoztam végre magamat, hogy keresztül ugorjam a' lovat. De bezzeg meg-esett nékem szegény fejemnek; mert a' ló' hátára találván esni, ez meg-ijjedt, 's el-szaladt velem.)“

Pétsről, Szent Jakab - Havának 20-dik napján.

„Ügy meg-nevekedett vala nállunk mindennek az árra, hogy a' szegény Ember még a' bövségben is alig tengődhetett (élősködhetett) már: erre nézve, követték az idevaló Tisztviselő Urak is, minden más, jól intézett nagyobb és kisebb Polgári Társaságok' Elöljáróinak példáit, 's kiszabták az illendő, és igazságos árrát mindenféle eleségnek. Ezen felette szükséges Meg-határozás szerént, a' melly lúdnak párját ez előtt 20 's 22 garason vettük: most meg-vehetjük 10-en, vagy 12-ön; a' melly tsirkének párja ez előtt 8 's 10 garas vólt: most 3 garason kél. Egy font marhahúsnak az árra, 4 krajtzárra vagyon szabva. Ez, eddig jó; hanem mivel a' leg-hafznosabb rendelések is sikeretlenek, ha az azoknak tellyesedésekre szükségesképpen kívánató szemesség is meg-nintsen: mi is tsak úgy áldhatjuk Erd. Elöljáróinkat, ha az általok hozott meg-betsülhetetlen rendeléseknek végre-hajtatásokra egész figyelmes-

tességeket fordítándják. Mit nyert t. i. a' szegény Ember, a' marha - hús' árrának léjjebb - szállítása által? ha, minekutánna fél napig várakozott volna a' mézárfszékben: akkor kéntelenítettik üressen hazamenni. "

Palotáról (Veszprém. Vármegyéből), Júliusnak 17-dikén.

„A' máz által meg - öletett *Veszprémi* Kereskedő' Gyilkosaira' (kikről emlékezet volt a' *Magyar Hírmondó'* Első Szakaszában) a' múltt Tsötörtökön hozatott szententzia, mellynek is ide megy - ki a' fejezete: Az önként való özvegy Rátzné, két esztendeig; ennek álnok Tanátsossa a' Tsapóné, 3-ig; a' Kalmár - Legény pedig két hónapig fognak a' hüvösön (tömlötzben) ülni. Ez, 75; amaz, minden fertályban 42; az első pedig 32 ütleket fognak kapni. Mindjárt az említett nap, úgy mint Júliusnak 12-dikén, a' Püspök' kertjében dolgoztatták őket. Pénteken pedig, vásári alkalmatossággal, először pufogatták (verték) meg. — A' *Veszprémi* Só - Házból, 4000 forintot vittek vala el nem régiben, *soha meg nem adom* fejibe; de még is megkerült a' napokban az el - veszett Mammon. Gondolóra vette t. i. az Orozó, vétkes tselekedetét, 's úgy találta, hogy tsak jobb lessz mind erre, mind a' más Világra nézve, ha meg téríti szép szerént a' lopott pénzt. A' Sz. Ferentz' Rendjén lévő Szerzetes Atyákhoz vitte tehát azt, 's ott le - tette mind egy pénzig.

Előbbeni Fő Ispányunkat, néh. *Eszterházy Imre* ő Excell. ját fel - váltandó Gróf *Zi-*

Zichy Ferentz ő Kegyelmessége, a' jövő Augušt. 6 dikán fog bé-iktattatni Főispányi hivatalába, *Veszprém* Városában. Augušt. 5-dikén meg fog indulni a' nevezett Gróf Úr *Kálozról* (*Fejér Vármegyei* lakó helyéről), 's jő *Berhidára*, Prefektusához T. *Késmárki* Úrhoz; 's onnan fog 6-dikon, *Veszprémbe* bé-kisértetni a' Vármegye' Rendjei által, kik a' Ns Zászló-Allyal együtt a' *Seleméri* Tsárdánál fel-állítandó Sátorban fogják várni ő Excellentiáját. “

Miskoltzról, Júliusnak 16-dikán.

„A' Tiszán innen lévő Reform. Ekklesiáknak Nagy-tiszteletű Superintendense, *Szalai Sámuel* Úr, ezen hónapnak 12-dikén futá-ki világi pályáját, életének 80-dik esztendejében. Született ezen bődög emlékezetű Fő Lelki-Pásztor, *Tállya* Mező-Városában. Magyar Országai Oskolai futását végezte *S. Patakon*; öregbítette annak-utánna tudományát, *Hollandiának Leydai*, és *Franequerai* nevezetes Akademiáiban; a' honnan vissza-érkeztvén 1748-ban, 12 esztendőig viselt az idevaló Gymnásiumban Professzori hivatalt, melyet azután Prédikátorsággal váltott-fel. 1770-dikben Superintendensségre méltóztatott, mellynek folytatásában, valamint széles tudományának, 's tapasztalásának: úgy szelid-lelkűségének, és az eggyességet szerető Atyafiúi indulatjának példás remekjeit adta. — Tegnap lett, érdemlett tisztességű el-takarítottása. Halotti tanításokat tettek felette: a' Superintendenciának közönséges

No-

Notáriussa, és a' *Borsodi Traktus'* Esperestje Tisz. Szathmári Paksi Abrahám; és Szikszai Prédikátor T. Vétsei Zsigmond Urak. Az első, 1 Tim. 3. 2; a' második pedig 1 Sám. 3. 10 dik verséből. Idevaló Professzor T. Komjáthi Abrahám Úr pedig Orátziót mondott, mellyben szépen, és hathatósan előadta: az igazság' és békesség' szerető Theologusnak méltóságát."

Rege, Mátyás Királyról.

(Közöltetett velünk a' Kis - Kúnságból.)

Szokása szerént, a' mint fel 's alá járt volna *Mátyás* Király Magyar Országban, hogy ekképpen mindúntalan nevelhesse azon eredetes tapasztalásait, mellyeket egyáltalában szükségeseknek itélt, a' Polgári Társaságnak jó móddal való igazgatására: meglát a' *Tétényi* határban két Szántót, kik közzül az egyik, hat; a' másik pedig csak két ökrön szántogatott, hozzájok megyen, 's mivel nagyon tudott már ő, Király léteire is, az alatsón sorsú Emberek' nyelvén: szóba eredt velek. A' beszéllgetés közben látja, melly nehezen vonja a' két ökör az igát; azt mondja tehát igen barátságos hangon, a' hat ökrös Embernek, hogy nosza engedné oda, ketteje ökrét, a' szegény szomszédjának csak addig, míg elvégzéndi az a' maga szántását. Megtsóválván erre a' fejét, 's neki ümgetvén magát a' vagonos Paraszt, azt mondja nagy nyersen nem esmertt Királynak: „Ugyan bizony, még az Uramnak is furtsa kívánsága van ám. De-hogy adom. A' mim van, mind magam véres keresményem a' nékem. Régi Magyar
pél.

példa - beszéd: *Kapari kurta, néked is lessz.* Keressen a' jó szomszéd Uram is, valamint én kerestem magamnak. — Ember - esmérete nagy lévén *Mátyás* Királynak, tudta, hogy okoskodással semmire se mehet már ő a' tudákos tudatlan, és kemény szivü vagyonos paraszt Gazdával; félre szóllítja tehát a' két ökrös Embert, 's azt mondja néki magaki - nyilatkoztatása mellett: „Hallod é! ha majd készen leszel a' szántással, add - el a' két ökrödet; végy az árrokon annyi kutyát, valamennyit csak vehetsz, 's hajtsd bé *Budára* a' héti - vásárra: már az én gondom lessz osztán a' többi.“ — A' Király' rendelése szerént, bé - megy a' szegény Ember *Budára* az ebekkel. Tsak el bámúlt ezen új látásra az egész vásári gyülekezet, 's úgy ítelt a' kutya - árrosról, hogy alig ha el nem mentek vólt onnan hazúl ennek az ő kapitóliumából, midön olly különös kereskedésre határozta magát. Ő azonban semmit se gondolt vele, akár mint nevelték is őtet a' kutyáival; hanem békességes türéssel, 's egész bizodalommal várta, hogy Ura lessz a' Király a' maga szavának. Nem is telt sok idő belé, hogy a' Király, némelly Fő Embereivel együtt ott toppan a' kutyás Embernél; 's mindjárt meg - vesz töle, maga elsőben egy pár ebet két aranyon. Követték a' Király' példáját, a' vele lévő Nagy - Magyarok is: úgy hogy mind el - kelt a' kutyája a' szegény Embernek; még ha több lett vólna is. — Jó summa ütven e' szerént a' markát, mindjárt marha - vásárolni indúlt, 's jó hat ökröt lizerzett, és még azon fellyül pénze is maradt.

Mi-

Midőn haza ment volna nagy örömmel; tudakozza tőle a' tehetős szomszédja, hol vette legyen azt a' derék hat ökröt? Ez, el-beszéli néki az egész dolgot, a' mint történt. Nofza gondolkozóba esik a' nagysüvegű; 's minthogy a' Nemtelenek között is meg-van az, hogy mennél többel bir valaki, annál többet kíván; fel-tekerte, valamint csak lehetett az eszét, 's így kezdett okoskodni magában: „Ha ennek a' nyomorútt Embernek, két ökrötske árrú kutyán, olly szép nyeresége fordult, hogy már most hat ökre, 's kész pénze is van: hiszem, mennyivel nagyobb hasznom lesz énnékem, ha el-adom a' jó hat ökröm', 's kutyába verem az árrát!“ — A' mód nélkül való nyereség kívánás, meg-zavarta az Ember' agyvelejét; fogta tehát magát, 's pénzzé tévén a' hat ökrét, el-indult bolond fővel faluról falura; vásárlotta mindenütt rakásra a' sok gabantzi, és komondor ebeket, mint a' *Bétsi Tikáfszok* (Tyúkáfszok) a' tsirkét; 's midőn már egész kutya-tsordája lett volna: meg-indította azt *Buda* felé. Meg-állapodik a' barmaival, 's várja a' jó szerentsét: hát csak nem ment *Mátyás* Király; pedig a' *Vásár-Biró* meg-indult volt már bé-szedni a' hely-pénzeket. Panaszkodik a' kutya-árros, hogy ő még egy krajtzárt sem árult. Ekkor monda néki a' *Biró*: „Tudd-meg Barátom, hogy csak egyfzer esett *Budán* kutya-vásár; de többet soha sem esik.“

(Szabad legyen, néhai *Budai Vásár-Biró* Uram' szavaira, ezt a' jegyzést tenni: hogy ökelme nem jövendölhetett volna olly vak-

vaktában, mert ha most fel-támadhatna: majd meg-látná, hogy a' mai Módi meg-tzáfolta az ő jövődö-mondását. — Holmi horpafz komondorokkal, 's bozontos buntsi kutyákkal most sem igen derék vásárt üthetne valaki *Budán*, az igaz; de a' Dámáknál — még a' Magyaroknál is — olly nagy kedveséget nyertt ölbéli kutyátskáknak különb-különbféle nemeikből, egész gyűjteményt (kollektziót) tsinálni jó móddal; 's azt küönös bóltban üveg alatt árúlgatni *Budán*, és *Pesten*: már ez, alig ha rossz spekulátzió vólna; mert eggy az, hogy ezen kereskedés által szép esmerettségeket is szerezhetne magának az Árrós; azonban jól is fel-pénzelhetné magát. Soknak tetszett ugyan is hajdan, hogy *Mátyás* Király, két aranyat adott a' *Tétényi* Embernek egy pár kutyáért; 's az ölbéli kutyáknak, ez a' leg-alsó árrok.)

Erdély Ország.

Dévaról, Júliusnak 15-dikén.

„Ezen Elftendő, termékenyebbnek mutatja magát a' tavalyinál. Bezzeg búsúlnak is a' búzás Gazdák, mivel a' melly búzának vékáját ez előtt négy, 's öt márcjásokon adták: most már ugyan annyi sustákokon (két garast érő pénz-neme) kéntelenítettnek adni, sőt még úgy sem adhatják folytában, mert igen kevesen keresik. Itt, valamint *Szebenben*, 's másutt is, egy font hús, 3 krajtzár: még is drágállják a' *Lakosok*, mivelhogy a' marha felette óltsó. — *Klebek* Generális Úr, ma mene itt kereftül *Szeben* felé.“

A

A' Lengyelek' Dolgaiokról.

Tegnap-előttől fogva, nagy helyeken beszélik *Bétsben*, hogy az Oroszok elfoglalták *Varsó* Városát; és hogy a' Lengyel Király *Lembergbe* szaladt. — Hogy a' *Lithvániába* be-rontott Orosz Sereg, *Podlachia* (egy Vajdaságnak a' neve) szélén két részre oszlott, és két különböző úton szándékozott légyen *Varsóba*, ezt még Júl. 18-dikán már írták *Varsóból* is. — Írták ugyan azt is, hogy az említett Orosz Sereg' egyik osztályának meg-akadályoztatására, Lengyel Generális *Zabiello*, *Podlachianak Plonsk* nevezetű Városánál tábort ütött; a' másik Orosz Osztály ellen pedig, *Bystzevsky* Lengyel Generális vitt, *Varsón* fellyül tíz mértföldnyire, *Vengrob* nevezetű Városotskához, mintegy 8000 Emberből álló Sereget, melly Sereg, az ideig *Varsó* mellett tartózkodott vólt, *Prága* nevű Városnál. — Jaj, de mitsoda a' Lengyel erő, az Orosz erőhöz képest, főképpen már most, minekutánna a' sok kisebb és nagyobb verekedések igen meg-fogyasztották? — Meg-vallotta ezt maga a' Lengyel Király *Stanislaus* is, Júliusnak 4-dikén költt közönséges-Irásában, mellyben, szívet sebhető módra kesergi, Hazájának gyászos, és szárnakozásra méltó állapotját, 's következő unfolásokkal fejezi be említett Irását: „*Kellyetek-ki Nemes Lengyelek! a' szabadság mellett; nagy veszedelemben forog az. Kellyetek-ki mellette, ha azt nem akarjátok, hogy örökre el-essetek attól. Fogjon fegyvert minden, a' ki foghat; és valaki Nemes Lengyelnek nevezi magát, jöjjön lóval, fegyver-*

ver-

verrel, 's akármicémű forma-ruhájában a' maga Vajdaságának, vagy Diktátussának; kaptsollya magát akármellyik Sereghez: siesen, a' Szabadságot, 's Hazáját ki-segíteni a' veszélyből" 's a' t.

Tsuda történe Párisban!

mert reménység felett, minden lármás erőszakoskodások, és vérontások nélkül menne végbe ezen hónapnak 14-dikén, az a' Nemzeti Inneplés, melly lett, nem tsak magoknak a' Párisiaknak, hanem az Országnak mind a' 83 Osztályaiból Páris Városába öszvegyülekezett Nemzeti Gárdistáknak is jelenléteken, az új *Frantzia* Konstitúciónak, az az, *Frantzia Ország'* állapotja' mostani el-intézésének tiszteletére, 's nagyobb megerősítésére. Tudni-való dolog ugyan is, hogy amaz Ország-háborító Társaság, melly a' néhai *Jakobinus (Dominicanus)* Szerzetesek' Klastromában és Templomában szokta a' maga Gyűléseit tartani; 's ugyan onnan neveztetik *Jakobinusok - Klúbjának*, vagy Társaságának is, meg-esküdtt ellensége az örökség szerént való Királyi Hatalomnak, és természet szerént az új Konstitúciónak is, melly tett ugyan változtatásokat az előbbeni Igazgatás-formáján; de meg hagyta a' Kir. Hatalmat, még pedig örökösen, a' most uralkodó *Bourbon* Háznál. — Bizonyos továbbá, hogy éppen az említett Innep-napot (Júliusnak 14 dikét) nézték ők ki, a' magok veszedelmes szándékjoknak végre-hajtására; mivel olly hiedelemben vóltak, hogy az Országnak különböző részeiből öszve sereglett Nemz. Gárdisták, vagy egészen *Jakobi-*

ru-

nusi Lélektől vezéreltetnek már; vagy ha talán más forma értelemben vólnának is még azok között némellyek ez ideig, ugyan tsak azokat is igen könnyen meg-nyerhetnék ők magoknak. Hogy tehát még sem a' lett meg, a' mivel a' mostanában mindenhatókká lett *Jakobinusok* ellenkezőt akartak: ezt, méltán nevezhetjük politikai tsudának. — A' Nemzeti Inneplés' helye, egy szép térség volt *Páris* Városán kívül, melly az előtt *Márs-mezejének* neveztetett, most pedig *Szövetség-mezejének* hivattatik azért, mivel hogy a' Nemzeti-Inneplés által, az egész Frantzia Nemzetnek öszve-szövetkezése, avagy *Eggyé-léte* újjítatik-meg, vagy legalább tartozna meg-újjítatni, igazság-szerént. — Száz ötven ezerre ment a' fegyveres Emberek' száma; 's négy száz ezerre a' Nézőké, kik öszve-sereglettek Júl. 14 dikén a' Szövetség-mezejére. — Jelen volt a' Nemzet-Gyűlése is, és az egész Királyi Familia, az az: a' Király; a' Királyné; a' Korona-Örököse; a' Király' Leánya; és *Erzsébet* H. Asszony, a' Király' testvér Húga. A' Király, a' Nemzeti-Gyűlés' Elölülőjének bal keze felől foglalt helyet; mivelhogy az említett Elölülőben mintegy benne gondoltatik az egész Nemzet. Eggyütt véve pedig a' Nemzet, előbb való a' Fr. Konstituzió szerént, a' maga örökös Képviselőjénél — a' Királynál. — A' Szövetség' Oltáránál, mellyen volt a' Konstituzió-Könyve, következő Esküvés-formájával esküdtt-meg a' Nemzet-Gyűlése: „Esküszöm, hogy vagy Izabadságban élek, vagy meg-halok; hogy

hogy a' Konstituziót meg - tartom azon valóságában, a' mint az, 1789 dik, 90-dik, és 91 dik esztendőekben végeztetett a' Konstituáló (Fran. Országot új formába öntött) Nemzeti - Gyűlés által; és semmit fel nem telzek, se semmibe meg nem eggyezek olyanba, a' mi a' Konstituziót megsérthetné; és hogy a' Nemzethez, a' Törvényhez, és a' Királyhoz hív leszek." — Ezentúl, a' Király esküdt illy formán: „Esküszöm, hogy a' Nemzethez, és a' Törvényhez hív leszek; minden hatalmat, melly reám vagon bizva, fogok fordítani, a' Konstituziónak azon valóságában való fenn-tartására, a' mint az, 1789, 90, és 91 dik esztendőekben végeztetett a' Konstituens N. Gyűlés által; és a' Törvények' tellyesedésének eszközlésére." — Követte ezen kettős esküvést, 56 ágyúk' durranása. — Az Oltár' allyánál, egy pyramis formájú emlékeztető oszlop szemléltetett, mellyet a' mostani hadban elesett Frantziáknak tiszteletekre emelt a' Nemzet. — Váltak fel-állítva 83 élő fák is, mellyeken a' 83 Ország Osztályoknak neveik olvastattak. — — Hallattak a' Szövettségmezején, némelly *Jakobinus* hangú botránkoztató kurjantások; de a' mellyeket elöltek az: *Éllyen a' Király, Éllyen a' Nemzet* kiáltások.

Frantzia Hadi Történet.

Orchies nevezetű Városotskájából *Frantzia Flandriának* el verte a' Frantzia Katonákat Jul. 15 dikén reggel, Gíóf *La Tour* Feldmarsallieutenántunk, 's el nyerte egy ágyújokat, és egy puska poros, 's golyósi-

szekereket. — A' Frantziák között több-
ben estek el száznál, mivel meg tudván
ők előre a' miéinknek meneteleket, ellent
álláshoz készítettek magokat, úgy, hogy
erővel kellett bé rontani Seregünknek a'
Városba. Valahol tehát Frantzia Katona
akadt szeme eleibe: azt ölte vágta. Tsupán
négy foglyokat hozott el magával. — A'
Várost nem bántotta. — Részünkről, Pat-
tantyus Kapityány Geiger Úr esett el egy-
nehányad magával. — Vadász Major Dandi-
ni igen veszedelmessen meg sebesített; és
még kivülötte, *Kinszky* gyal.Reg.béli Hadnagy
Becker 48 Legényekkel együtt kapott sebet.

Nevettséges el-nevezés.

A' Hadi, és más nevezetes Történeteknek
Első Szakaszában irtuk volt, hogy Hadi-
Tárnok-Mester H. Hohenlöhét, *Hólónak*
szóllította egy Hufzár, azon alkalmatossággal,
midőn 1789-dik Esztendőben Aprilis
hónapban győzedelmessen vissza verte volna
ő Hertzegsége, két Svadron Magyar Lovas-
sággal a' Törököket, a' *Verestoronyi* szoros-
járástól. Hozzája fordúlván t. i. a' tsata
után ő Hségéhez egy öreg Hufzár, meg-
veregette a' vállát, 's ezt mondá néki:
„Vitézül viselte magát Hséged, *Hóló Uram!*“
— Most, hogy *Elő Austriába* érkezett ezen
hónapnak elsőjén Hg. *Hohenlöhe*, *Hollának*
keresztelték a' *Lakosok*.

